

TRADYCJE RODZINNE I INNE TAKIE - WYWIAD ANONIMOWY¹

Kto w Pana rodzinie interesował się muzyką i jak się to objawiało?

Śpiewy domowe, głównie Taty przy goleniu. Repertuar mocno nostalgiczny, ale może to wynikało z charakteru czynności towarzyszącej, trudno się przecież ogolić przy „Twist and shout” Beatlesów ;) Naturalnie w domu poniewierał się jakiś sprzęt grający w rodzaju radio czy gramofon marki Bambino, szpulowy magnetofon Grundiga, sporo piosenek czy melodii było więc niechcący potykanych.

W wymiarze praktycznej gry na instrumentach muzycznych, Janek i Zbyszek - bracia mojego taty śpiewali przy gitarach, natomiast na akordeonie grał mój wujek ze strony mamy, czyli niejako z dwóch stron jakieś muzyczne zakorzenienie się objawiało. No i w Święta u Babci (od strony ojca) zwykle śpiewało się góralskie kolędy na głosy, rodzina Babci była z Białego Dunajca, dopiero po latach dowiedziałem się że bracia mojej babci, w liczbie czterech bodajże, stanowili całkiem poważną ekipę instrumentalną - w grę wchodziły skrzypce, klarnety, jakieś organy kościelne - grając i na weseliskach i w kościele.

Czy ma Pan wykształcenie muzyczne?

O ile jeden nie zaliczony rok w podstawowej szkole muzycznej można traktować jako edukację, to owszem. Słowem, na swój sposób potrafię odczytać prosty zapis nutowy. ☺

Kiedy zdecydował Pan, że chce grać zawodowo?

3 marca 1997 roku

Jakie wydarzenie uważa Pan za przełomowe w swoim życiu zawodowym?

Zwycięstwo na XXVIII Studenckim Festiwalu Piosenki w Krakowie - wyskoczyłem z niebytu od razu po pierwszą nagrodę.

W jaki sposób pracuje Pan nad swoim repertuarem?

Muszę mieć tekst, albo interesującą melodię, która przyczepia mi się do głowy - powstaje wersja „zgrubna”, potem kolejne szlifowania, aż do nieosiągalnej doskonałości. Na próbach zespołu całość zostaje zaaranżowana i zagrana.

Jakie -wg Pana- największe wyrzeczenia ponoszą ludzie estrady, pracując w tym zawodzie?

Chodzi o jaki zawód ? Muzyka, kompozytora, autora czy wykonawcy scenicznego - każdy jest na swój sposób upośledzany - generalnie największym wyrzeczeniem jest wejście w świat nigdy nie nakarmionych chimery, wiecznej huśtawki, wymogu połączenia siebie jako artysty z sobą jako osobą fizyczną, mężem, synem, bratem, klientem stojącym w długiej kolejce. Nic śmiesznego.

---

¹ Jeśli ktoś przyzna się do zadania poniższych pytań, z przyjemnością wpiszę jego nazwisko ☺

Poza tym wskakuje się w wielką sieć nałogów - rozumianych zarówno jako alkohol czy narkotyki, jak i w wariacie tzw „głodu sławy”...

Każdy z nas ma szansę osiągnąć gwiazd albo runąć na ziemię...Oczywiście gwiazdy przyjemniej się ogląda i nie brudzą twarzy... Co poradziłby Pan młodym, zdolnym ludziom, którzy chcą zaistnieć na rynku muzycznym, marzą o sukcesie?

Czy nie brudzą twarzy to dyskusyjna teza...A i z tego oglądania niewiele wynika. Zatem jeżeli ktoś wchodzi w tę błotnistą rzekę musi, o ile posiada wrażliwe serce artysty, mieć na dodatek tyłek kowboja - podstawą jest chyba szczęście, potem talent, potem upór, potem upór i tak dalej. Generalnie w polskim wariacie nie ma reguł - koncerty płytowe mają w głębokim poważaniu potrzeby słuchaczy, więc podstawowy argument - docieranie do słuchaczy bez wspomaganie się na dzień dobry marketingiem - niewiele zmienia.

Czy obecnie środki masowego przekazu w pełni wykorzystują swoje możliwości w zakresie kształtowania kultury muzycznej u młodych słuchaczy?

Na szczęście nie. Massmedia umieją tylko uśredniać i ogłupiać, a że doskonałą swe umiejętności więc pierwsze zdanie jest mocno optymistyczne.

Jakie wartości stara się Pan przekazać ludziom poprzez swoje utwory, swoją działalność artystyczną?

Wiarę w siłę wrażliwości, szczerości, bezpośredniego kontaktu. No, i w jakiejś tam odległej kolejności - przekonanie o istnieniu w naszym życiu jakiegoś sensu...A w każdym razie wiarę w sens szukania tego sensu.

Czy miał Pan chwile zwątpienia odnośnie sensu swojej działalności zawodowej?

Tak.

Co Pana najbardziej fascynuje, jeżeli chodzi o ten rodzaj działalności zawodowej?

Możliwość grania dla ludzi, bycia z ludźmi, zmieniania ich, przyglądania się im, dawania różnych emocji, doznań...Istotna jest też kwestia czucia z nimi pewnej więzi - podobnego odczuwania, myślenia, poczucia humoru.

Jak Pan postrzegał ludzi estrady, muzyków zanim jeszcze sam wkroczył na scenę?

To zależy od osobnika. Raczej nie miałem gotowego wzorca. Zresztą gram na scenie od 12 roku życia (jakieś tam śpiewy, recytacje, inne akademiove bzdury) więc zdążyłem przywyknąć do drugiej strony Mocy ;)

Jak wyobraża Pan sobie swoje życie bez możliwości tworzenia, grania koncertów?

Nie wyobrażam sobie. Choć zazdroścę tego paru mającym improduktywom ;)

Czy rodzina, a w szczególności Pana rodzice starali się w jakikolwiek sposób ingerować w Pana decyzję o podjęciu takiej formy pracy zawodowej?

Nie. Byłem już dużym chłopcem.

Jaka jest naprawdę motywacja do grania muzyki, do wykonywania takiego zawodu? Czy warto podejmować te wszystkie wyzwania związane z działalnością muzyczną, wyjazdy, koncerty, promocje etc.?

Nie mam pojęcia. Różni ludzie mają różne powody. A skoro już się coś robi, to chyba należy to robić na 100 procent...

Czy można pogodzić artystyczne ambicje z przebojowością kompozycji?

Zapewne tak. I tu setka nazwisk.

Czy istnieje jakaś szczególna granica między życiem prywatnym a estradowym? W jakim stopniu te dwie dziedziny życia się przenikają a w jakim kłóca?

Znowu, zależy to od cech osobniczych. Przypuszczam że trudno jest w życiu prywatnym poskromić pychę artysty. I odwrotnie, niekiedy skromność w wymiarze „ludzkim” tłamsi artystyzm.

Jak Pan sądzi, czy sukces sprawia, że człowiek zaczyna myśleć innymi kategoriami, a wartości, które wcześniej wyznawał ulegają zmianie? Jak człowiek wtedy reaguje?

Sądzę, że tak. A reakcja, jak wyżej, zależy od powodów, dla których się to robi - to one wpływają na wszelkie szajby i palmy...

Moje obserwacje odnośnie naszego rynku muzycznego (szczególnie kilku ostatnich lat) wzbudzają mój ogromny niepokój, ponieważ mam wrażenie jakby w Polsce przestano szanować prawdziwych artystów. Ludzie nie poszukują niczego nowego, bardzo mało dobrej muzyki się sprzedaje. Jej odbiór uzależnia się od sposobu lansowania w mediach. W związku z tym moje pytanie do Pana: czy istnieje, wg Pana wyjście z tej dziwnej sytuacji, jak zachęcić szczególnie młodych do poszukiwania wartości w muzyce, do słuchania muzyki ambitnej?

Nie widzę żadnego wyjścia z tego impasu do momentu aż telewizja publiczna określi nieco inaczej swoją kulturotwórczą rolę. A media prywatne i inne czasopisma nie przestaną żyć z reklam.